

Política municipal

A la mateixa hora que escrivim el nostre anterior editorial fent ressaltar la tasca funestíssima de la majoria de les Corporacions municipals de la nostra terra, el Consell de la Generalitat de Catalunya es reuneix per a tractar el mateix problema i adoptava una sèrie de mesures per a corregir els defectes que enuncíem.

Aquesta és la demostració de l'extensió del mal que alguns potser es creien que plintaven amb colors massa exagerats, quan si d'alguna cosa pecàrem fou de benevolència en enjudiciar la política municipal, que tan funestos resultats està produint en la forma com hom l'entén.

El Govern de la Generalitat, impositat de la importància real que per a la nostra economia tenia la forma arbitrària com es desenvolupaven els nostres Ajuntaments ha cregut necessari retornar a l'imperi de la Llei municipal catalana, exigint dels Municipis el seu més estricte compliment, únic mitjà per a evitar les disbauxes i malvestats que es cometien.

Aplaudim aquestes mesures del Govern de la Generalitat, encara que dubtem de la seva eficàcia, si no van acompanyades per una intervenció eficient en la majoria dels Ajuntaments per a procurar que aquests limitin la seva actuació a les matèries de la seva competència, i dintre d'aquestes compleixin estrictament el que la Llei disposa. El restabliment de la llei purament i simplement, sense aquestes mesures coercitives, no tindrà cap efecte. Els pobles estan acostumats a fer el que els hi dona el gust i la gana, sense subjectar-se a normes prèviament fixades, i no hi ha res que sigui més difícil de desarrelar que aquestes corrupteles que han convertit a uns quants que, diuen, en nom del poble governen l'ajuntament en uns cacles que no més obeeixen les normes que dicta el seu caprici, encara que el disres s'insinua sota el nom d'un determinat partit o organització, qu'egairebé sempre no representa a la població altra cosa que els seus interessos personals. Ens és igual que aquests elements figurin al Govern del Municipi o a l'oposició, la seva tasca és tan demoledora i perjudicial, atents exclusivament a pertorbar el poble, que manl qui manl obeeixen exclusivament els dictats dels seus personalismes que sempre estan en oposició amb els interessos del poble. Si estan a l'oposició potser els seus efectes no seran tan nocius, però igualment perjudicials, per quan l'ajuntament només podrà ocupar-se dels entrebanes i problemes que a cada cas oposaran els que s'entesten sempre a manar i quan no manen a impedir que els altres ho puguin fer.

Es corregiran aquesta defectes? Tant de bó. Però nosaltres creiem que els problemes no són tan simplistes com aparenten a primera vista i la majoria deriven de la porcionalitat una mica arbitrària dels partits i organitzacions al Municipi, que ha possibilitat que els elements pitjors, només que afilant-se a un partit o organització inexistents al poble, fins llavors, pugua, per reconèixer-los la llei el dret a formar part del Municipi, amb tota impunitat, pertorbar la seva vida.

S'ha d'enfocar el problema de ple. Els Ajuntaments no rutllen, ni rutllaran, fins i tant no responguin a les veritables característiques polítiques de cada població. I aquestes són totes diferents de la que el Decret de reorganització dels Ajuntaments els atribueix.

Tots els defectes enunciat venen d'aquí. Totes les arbitrarietats que es cometien deriven d'aquesta primera arbitrarietat.

Tinguem la franquesa de reconèixer-ho i resoldre-ho. I si així es fes s'hauria donat un gran pas vers la solució dels problemes municipals.

Austria ha perdut la Independència

Un nou pas decisiu pel camí de la unificació, amb l'entrada de tres ministres de tendència nazi

Els assassins de Dollfuss amnistiats

Seiss-Inquart, ministre nazi, va a Berlín a rebre ordres

Kurt von Schuschnigg pertanyia a una família típica de l'Austria de l'avantguerra. El seu pare era un militar fidel a la Cort i al rei; ell era un bon estudiant, aplicat i pulcre. Viena, capital de l'Imperi austro-hongarès, sintetitzava el que era el país: frivolitat, religió oficial i absència de contingut veritablement patriòtic, popular. Si la guerra tingués alguna virtut fou aquesta liquidació del monstre austro-hongarès, que tirantitzava pobles com Txecoslovàquia, exemple avui de progrés i de patriotisme popular. Austria i Viena, com a entitats nacionals, potser no han existit mai; només algun sortís tenia idea que existia una entitat nacional, Austria, i un patriotisme austriac.

Després de la Gran Guerra, perdut l'Imperi, arruïnat el país, els dirigents social-demòcrates no es varen saber despenjar del ròssec de les castes aristocràtiques. L'endemà de la Gran Guerra milers d'aristòcrates, milers de persones que vivien d'elles, es trobaren un país trasbalsat, canviat. Viena, per un país de vuit milions d'habitants, era massa capital. Els social-demòcrates, polítics massa dominats per la idea de "l'oposició de S. M." feren una tasca burocràticament perfecta però no varen saber liquidar d'un cop les bases econòmiques dels enemics.

Tot el patriotisme inventat per Dollfuss és una mentida. A Austria no hi ha patriotisme. Pregunteu a un austriac de Stiria el que és i us dirà stiria; però no us dirà que sigui austriac. El cardenal Dollfuss i uns quants aristòcrates social-cristians, inventaren el Front Patriòtic i el patriotisme austriac que havia d'ésser l'antelara de la restauració. El Govern Schuschnigg, que ha seguit després, no és altra cosa que la provatura frustrada de la restauració pels camins de la legalitat.

Els telegrams de París i Londres fan riure una mica quan parlen d'Austria com si ignoressin la situació interior del país. Quan Dollfuss va fer destruir la "Karl Marx Haus", a Viena, quan les cases barates es convertiren en barricades, en aquella revolta que fou la liquidació de la social-democràcia austriaca, es va perdre l'última possibilitat de crear un Estat que fos el baluard del pangermanisme. Perquè, ben entès, nosaltres creiem que "Austria és una necessitat històrica". Creiem que és una providència geogràfica per evitar la creació de la Mitteleuropa germànica, camí fressat del "Drag nac hostem". La marxa vers l'Est, amb què somnia Rosenberg, el fideïsm oficial del partit nacional-socialista, teòric de la colonització d'Ucraina, els països bàltics i altres països. Però quan un país comet els errors que ha comès Austria, quan fa poc temps el pobre Schuschnigg reconeixia Franco, és que la ideologia pot més que els sentiments enaltits, és que les formes poden més que la realitat. És la terrible revenja del destí.

El sacrifici de Dollfuss, els joves immolats en honor del patriotisme austriac, han estat debars. Nosaltres no podem riure perquè aquest "finis Austriac" és una tragèdia europea massa grossa perquè ens sigui possible la ironia. Però és ben bé una derrota terrible d'una legió de cardenals, vaticanistes, buròcrates

pals i al mateix temps hauriem realitzat una gran tasca a l'interès de la victòria, que exigeix l'aprofitament de totes les nostres energies.

tes d'una religió oficial i no sentida, que ens fan recordar els nostres adversaris, els que tenim front a front. Si fossin capaçs de comprendre, amb el destí d'Schuschnigg, eridant a Berchtesgaden i matant per Hitler, hi veurien el seu propi destí.

I Itàlia? Itàlia que des de Cavoor, i Crispi, des de Mazzini al foll D'Annunzio, havia demanat la desaparició de l'imperi austro-hongarès, que li barrava el pas cap a Europa Central? Què fa el "realista" Mussolini a Rocca delle Caminate? Vol tornar al front d'Stressa, per trair-lo al cap d'uns dies? Maquiavel està bé, però com a literatura.

Itàlia deu sentir de prop el cop terrible del pangermanisme. Seiss-Inquart, el nou ministre nazi, ha definit d'aquesta manera el seu programa:

"Fer d'Austria un Estat alemany independent, però econòmicament i culturalment unit a Alemanya". És "tribus" germàniques que el führer l'Anschluss, primer; la unió després. És la teoria famosa de les juntes, és la consagració del pangermanisme, del poder del Tercer Reich de saltar per damunt de les fronteres nacionals quan es tracta d'afers que interessin aquestes "tribus".

Roma, amb l'eix Roma-Berlin, ha perdut vint anys de política activa. Ha després els avantatges obtinguts durant la Gran Guerra. El món germànic li barrarà el pas cap a Europa Central; heus ací un resultat del maquiavelisme.

Atenció a aquesta crisi austriaca. Atenció perquè podrien arribar les seves conseqüències fins a la Mediterrània!

A Viena a les 2 de la matinada s'ha publicat un comunicat anunciant la constitució definitiva del Gabinet:

Canceller i Defensa Nacional: Schuschnigg.

Vice-canceller: Ludwig Hueber.

Negocis Estrangers: Guido Schmidt.

Seguretat: Artur Seiss-Inquart. Secretari d'Estat a Seguretat: Miquel Skubi.

Justícia: Ludwig Adamovitz.

Conseller d'Estat: Un professor de la Universitat.

Instrucció Pública: Hans Pernster.

Assistència social: Josep Resch.

Finances: Rodolf Neumayer.

Agricultura: Peter Mandoller.

Comerc: Juli Raaas.

Secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Anner.

Una altra mena de feixistes:

Els aprofitadors,
Els acaparadors,
Els especuladors,
I els ganduls!

FRANQUEIG CONCERTAT

Cops de fuet

A "La Vanguardia", Fermi Mendieta —seudònim amb que firma els seus articles un alta personalitat política— combat amb frases dures tots els vicis i defectes de la nostra reraguarda.

En els seus articles, escrits amb el més pur estil periodístic, s'hi veu, però, per damunt de tot una preocupació: la del poc rendiment que actualment donen els treballadors, que l'artíficista qualifica com un sabotatge a la guerra i una demostració palpable de què els Sindicats que haurien tingut de vetllar per a corregir aquesta tara monstruosa, no han estat a l'altura de les circumstàncies.

* * *

Són diversos els articles que Fermi Mendieta porta publicats a "La Vanguardia" respecte aquesta matèria. No cal dir que han estat acullits molt favorablement per tots els sectors antifeixistes que ja estaven cansats de repetir en privat el que ara es diu en públic.

Precisament una de les Sindicals, que també ho ha dit mantes vegades en públic i privat queixant-se en Congressos i mitings d'aquesta apatia dels nostres obrers, es mostra entusiasmada amb els referits articles per quan creia que només eren els obrers de l'altra Sindical els que no treballaven, puix que els seus afiliats, a conseqüència de la llarga i persistent campanya seva ja s'havien convençut de la necessitat de treballar. I així ho expressa públicament requerint als obrers de l'altra Sindical perquè acompanyessin el ritme de treball al seu.

Fermi Mendieta, sorneguerament com bon base, els hi contestà que en els seus articles no es referia a una o l'altra Sindical, sinó que al·ludia a les dues, per quan aquest nul rendiment de treball era una malaltia de caràcter general i a la qual les Sindicals no havien sabut trobar l'adequat remei que no podria pas ésser declarar-se platònicament partidàries d'una major activitat. I que ja havia passat l'hora de les paraules per quan l'únic que podia justificar una conducta eren els fets, i aquests, desgraciadament, no podien ésser més desmoralitzadors.

* * *

Fermi Mendieta no tingué ni ha tingut èxit. La Sindical d'ereferència no acusà el cop i seguí predicant les virtuts del treball. I els obrers seguien escoltant les seves prediques com qui sent ploure.

I no obstant el remei s'ha de cercar. Ni que sigui al marge de les Sindicals, que no han sabut crear en els seus afiliats el més mínim sentit de responsabilitat.

* * *

Només tenen dret a la vida els treballadors. Però que consti, els treballadors. No els ganduls ni els paràsits. Revolució no vol dir premi a la vagància. I la guerra exigeix que tothom rendeixi tot el que pot. I el que no ho faci així és un sabotejador de la República, un feixista, i com a tal sabotejador i com a tal feixista ha d'ésser perseguit.

* * *

I per finalitzar una petita anècdota molt al·lusionadora:

Una corporació pública estava realitzant unes obres que amenaçaven eternitzar-se. Les obres eren de caràcter urgentíssim i destinades a un fin altament humanitari. Però els obrers no els importava. I passaven les setmanes i l'obra no avançava. S'intentaren mil remeis i tots fracassaren, els obrers no rendien. Finalment, la direcció tècnica adoptà un remei heroic. I calculant la tasca que els obrers realitzaven setmanalment, que venia a ésser un metre cúbic — es tractava d'extracció de terra — i el que aquest metre cúbic importava a la corporació.

(Passa a la segona pàgina)

E. R. C.

Federació de les Comarques tarragonines

Es convoca als delegats de les Comarques i als vocals nats de la Federació a la reunió que tindrà lloc el proper diumenge dia 20, a les deu hores del matí, al local del Foment Nacionalista Republicà de Reus, per tal de discutir el següent ordre del dia:

1. — Lectura de l'acta anterior.

2. — Posició de la Federació davant el III Ple del Partit.

Tarragona, 15 de febrer del 1937. — El secretari general, R. SANAHUJA.

Nota important. — Els diputats i personalitats assistents a l'acte, una vegada finalitzada la reunió, rebran les comissions dels pobles.

Espigolant

Rovira i Virgili a "La Humanitat", parlan de la guerra aèria, en un bon article diu així:

"L'aviació, salutada fa un quart de segle com un gran progrés de la ciència humana, ha estat al cel — a quest cel que veuen els nostres ulls — les lluites de la terra i de la mar. Són els homes, no pas els àngels, els qui en el cel combaten avui.

L'experiència de la guerra aèria és encara curta, però ja abunda en horrors, i la perspectiva que ofereix és la de llur multiplicació. En pocs lustres, l'aviació militar ha esdevingut l'arma més horrorosa i destructora. I això que encara es troba al començament.

Amb l'ús de l'aviació, la guerra no es limita als exèrcits ni als fronts. Tot el país està sotmès a les agressions de l'aire. Així és verament possible aquella "guerra total" que la follia monstruosa dels bel·licistes germànics ha concebut.

La guerra del cel és, paradoxalment, la guerra infernal, diabòlica.

* * *

Heus ací que uns dels episodis d'aquesta guerra — l'últim bombardejament de Barcelona — han promogut una forta reacció en el món. La guerra sempre és cruel. Però quan hom sobrepassa uns certs límits que la civilització avergonyida ha posat a la lluita bàrbara, la crueltat es fa vil, repugnant, criminal, intolerable.

Els homes de l'anomenada Espanya nacional, han sobrepassat aquests límits. Deixebles dels pitjors mestres, han emprat el terrorisme i han fet servir els avions per als cops més covards i abominables.

Al capdavant s'ha produït al món la reacció que calia esperar i que ja trigava massa. Els Governos dels Estats democràtics han sentit el doble impuls d'alçar llurs veus de protesta i de fer un esforç per posar un aturador als assassins de l'aire. Tothom s'adona del perill que representen, per als espectadors i mentals d'avui, els mètodes assajats a Abissínia, a Espanya i a Xina. El crit interior del propi interès s'ajunta al crit de la solidaritat humana, per exigir que cessin els bombardeigs aèris damunt les poblacions civils.

* * *

Si el nostre dolor té la virtut de commoure el món i d'estimular l'acció contra la guerra del cel, hauríem fet a la humanitat un servei incomparable.

A hores d'ara, es realitza un esforç per a deturar el braç del crim en el cel d'Espanya i per a arribar a un acord general dels Estats, qui limiti a les zones de guerra l'acció dels avions. En l'èxit d'aquest esforç hi hauria l'inici d'un retrocés de la barbàrie bèl·lica.

Per nosaltres i pels altres, desitgem ferventment que l'esforç reïxi. Enmig del dolor pudent de les cases esfondrades i dels cossos esqueixats i esclafats, sentiríem el confort d'haver donat ocasió al redreçament de les consciències i a la prohibició internacional d'aquests grans crims.

Ja és prou dolorós que els homes s'abraonin els uns damunt dels altres i es matin en les zones de lluita. Ja és prou trist que, des de la terra i la mar, s'hagi estat al cel la guerra dels homes. Ja s'eviti almenys, i de seguida, la repetició dels crims de la Itàlia feixista a Abissínia, del Japó imperialista a la Xina dels invasors estrangers a Espanya!

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Envers Catalunya

Als vagons tothom canta i per aquest motiu regna una joia inaguable. A la sortida del poble on hem agafat el tren, ens han avisat que ens dirigim a descansar per tres aragoneses i que hem de trepitjar novament terra catalana. Els catalans no poden ni arribar a la satisfacció que senten, i els altres companys encara que no són catalans, es troben contents, doncs, anem a descansar i ells coneixeran terra desconeguda fins al moment present.

Al poble on hem canviat dels camions al tren, hem tingut temps de rentar-nos i arreglar-nos un xic, però degut al poc temps de que hem disposat no hem tingut temps d'afaitar-nos. El tren es troba de marxa, i la major part de nosaltres agafem els utensilis per a treure'n la "barba" i encara que és un xic difícil afaitar-nos bé amb el "vaivén" del mateix, després de pocs esforços ho podem aconseguir.

Estem esperant poder arribar a València i passar-hi uns hores, per tal de canviar-nos de roba i poder menjar unes "tasses de xocolata", que és la promesa que varem fer després de conquerir Terol, uns quants amics.

Poc a poc ens acostem a la famosa capital del Tàrragona, però, quan estem començant a fer els projectes, una veu amiga, ens avisa que a València ho hi fem estada i que continuem el viatge. Com un reguer de pólvora s'escaça aquesta nova, i tothom es desil·lusiona. No podem visitar ara la "Plaça de Castell" o anar a banyar-nos al "Grao"! Què hi farem! Un altre dia serà!

De nit arribem a l'estació valenciana i solament tenim temps de sortir de la mateixa i anar a prendre cafè a un bar, proper a la mateixa, ja que tenim de marxar novament.

Portem dues nits sense dormir i quan el tren comença a caminar de nou, quasi que tothom dorm.

A l'endemà, quan ens despertem ja ens trobem a l'alçària de Benicarló i després d'esmorzar ens col·loquem a les "ventanilles" per tal d'admirar el formós paisatge que ens ofereix la província de Castelló i Tortosa.

El tren camina ràpid i a mig matí arribem a la ciutat banyada per l'Ebre. Ací hi ha rumors de canviar de tren i agafar els camions, però les ordres s'han canviat i tenim de continuar de la mateixa forma.

Els tarragonins i tortosins estan contents de tornar a passar per llurs ciutats, però com que el tren no para, tenim d'accontentar-nos veure els llocs que ens han vist néixer de lluny.

A l'immortal Tarraco hi arribem després d'haver dinat, però parem enfront a la "Unión Sulphur" o sigui a la classificació.

(El cronista es troba emocionat, ja que ni tant sols pot arribar a l'estació i ha de conformar-se veure el case de la població d'un troc lluny.)

Per aquest motiu, solament em resta saludar a la meua amada Tarraco i desitjar-li força sort en els bombardeigs portats a terme per la criminal aviació feixista i que causen víctimes innocents.

Es canvia de màquina i emprendem viatge envers Reus. Ací fem un xic de parada per a continuar seguidament el trajecte assenyalat.

Estem molt contents, ja que després de força temps hem tornat a trepitjar terra catalana, aquesta terra que ens atrau per moments i que degut a la guerra que vivim, tenim de trobar-nos allunyats de la mateixa.

Dia vindrà que hi tornarem per a no separar-nos ja d'ella...

RAMON COLL I VALLS

Samper de Calanda, febrer 1938.

NOTES INFORMATIVES

COMISSIÓ D'ADMINISTRACIÓ I CONTROL DE LA PROPIETAT URBANA

La Comissió d'Administració i Control de la Propietat Urbana al referir-se a la nota que fou inserida en la premsa local de data 13 del mes de gener propassat en la que s'encarria la necessitat de denunciar per part dels seus respectius possessors la duplicitat d'estatges, i en la que es deixava a l'ur criteri l'opció per a qualsevol d'ambdues habitacions, cosa per la qual es concedia un termini de quinze dies a cada un de la nota que s'esmenta i, havent transcorregut amb excés aquell plaç que portaria en si la pressa de mesures radicals contra els infractors d'aquella ordre, aquesta Comissió seguint la norma que s'ha imposat de procedir amb la màxima benevolença envers tots aquells que estiguin disposats a complir amb els seus deures de ciutadania, ha cregut oportú concedir un nou termini per durant cinc dies a comptar també, des de la publicació del present acord, amb el ben entès que, transcorregut el qual, emprarà sense cap mirament ni previ avis els mitjans coercitius al seu abast encaminats a arranjat d'una vegada el notori abús que s'escau amb aquest respecte i, que per tant no dubta que tots els afectats, donant una vegada més proves decidides i entusiastes envers el comès que li fou conferit a aquesta Comissió, tindran la màxima cura de donar-li les majors facilitats, puix que fent-ho així, apart de coadjuvar amb el bon zel de la mateixa, ajudaran a alleugerir la situació angiosa per la que atravessen els ciutadans en aquests moments, per circumstàncies diverses) que es troben mancats d'estatge on poder-hi aixopugar els seus familiars, ensens que salvaguardar llurs interessos.

Tarragona, 17 de febrer 1938. — Per la Comissió. — El president, Serafi Castelló.

Si voleu comprar barat
no deixeu de visitar el
BAZAR
ALEMANY
Rambla 14 d'Abril, 61

L'Exèrcit de la República ha ocupat Sierra Quemada, Sierra del Aguila, Cortijo de los Pollos i tot el port de La Nava, i ha agafat a l'enemic cinc canons, dotze metralladores i més de cent presoners

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

Extremadura. — Les forces pròpies en vigorós avanç, ocuparen Sierra Quemada, al sector de Perelada, i s'apoderaren d'abundant material de guerra.

Al sector de Campillo de Llerena, hem conquistat Sierra del Aguila, Cortijo de los Pollos i tot el port de La Nava. Es lluita a darrera hora a Serra Acebuche, algunes posicions de les quals han caigut ja a poder nostre.

Entre el material enemic recollit es compten cinc canons del 10'5 i 12 metralladores.

Els presoners capturats passen del centenar.

Exèrcit de l'Est. — L'enemic pretengué desallotjar-nos de les posicions que els prenguérem ahir i per aconseguir-ho, emprengué un atac amb gran quantitat d'artilleria, emprant, a més, amb persistència l'aviació, sobre les línies de les esmentades posicions i sobre la reraguarda. Els seus reiterats intents foren frustrats per complet. Les nostres tropes rebutjaren els contraatacs de la infanteria facciosa. Ens mantenim en les posicions ocupades ahir.

AJUNTAMENT

Departament de Proveïments

El proper dilluns es posarà a la venda al públic, mitjançant la presentació de la tarja de racionament, oli als establiments i amb l'ordre de numeració de targes que es donaran a conèixer.

Restarà garantitzat el subministre a tota la població.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

Departament de Cementiris

Novament es recorda als propietaris de Ninxols de les Illes 16 i 17 (avans St. Rafel i Sta. Teresa) que en els mateixos no podrà fer-se cap en els mateixos no podrà fer-se cap mena d'enterrament, ja que han d'ésser derribats.

Tarragona, 17. Febrer del 1938. — El Conciller-Regidor, J. Arana.

Andreu J. Capdevila FUNERARIA

J. Nogués, 22. Telèfon, 1440

TARRAGONA

L'Oficina Recaptadora de Contribucions i Impostos de la Generalitat de Catalunya, assabenta als contribuents, per l'impost de Radiodifusió, que fins al dia 28 de l'actual restarà oberta la cobrança de l'esmentat impost corresponent al tercer i quart trimestre de l'any 1937, sense càrrec passat el termini senyalat, no serà concedida cap mes pròrroga, incurrant els morosos, amb el recàrrec del 25 per 100.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 11 d'Abril, 48

TARRAGONA

DELEGACIÓ D'HESENDA

El senyor administrador ha assenyalat per avui dia 18 de febrer els següents pagaments:

	Pessetes
J. Maria Pedrols.	647.051'72
Salvador Vidal.	75.973'34
S. Treballadors del Mar	28.810'30
Antoni Artigau.	14.523'40
A. Mallol.	10.307'99
Stat. Ind. Pesqueres.	10.259'87
Jaume Pujol	7.042'25
Josep Mas.	6.440'85
Sindicat Agrícola C. Cabra	5.528'04
Francesc Vallverdú.	4.708'—
Sindicat Agrícola Reus	4.218'85
Junta Local Ramaders.	4.156'85
Ramon Baró.	3.898'16
Manuel Pedrol.	3.799'02
Maria Masdeu.	3.740'74
Antoni Escudé.	3.691'38
Comitè Tec. Soc. Ag. For-	
ners.	3.548'42
Joan Gaspar	2.899'42
Granja Agrícola Banús.	2.925'23
Benet Gil	2.862'30
Stat. Vaquers i Cabrers	2.469'48
Parc Intendència Tarrg.	339.001'01
Suc. Torres i Virgili	4.785'96
Cooperativa Producc.	7.085'77
A. Ruiz.	1.283'10
R. Condal	11.251'80
J. Molas.	1.505'83
A. Porta	7.363'—
J. M. Gran	2.170'—
Admor. Pral Correus	2.296'—
Miquel Lapuerta	2.409'33

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Cops de fuet

(Ve de la primera pàgina)

ració, que era un preu elevadíssim, la cedi a aquest preu, feta una rebaixa tant sols d'un 20 per cent, als mateixos obrers a preu fet.

I no sabem que passà. Els mateixos obrers que necessitaven una setmana per a moure un metre cúbic de terra, sense esforçar-s'hi gens, amb un dia en tingueren prou.

Conclusions? No cal treure'n, cadascú en el seu interior jutjarà i a fe, n'estem segurs, que els qualificatius que rebran els referits obrers no seran pas gaire amables.

On ha passat això? A Tarragona? Na? A.....? Pel cas és igual. El mal és tan general que el poble no fa la cosa.

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Re-construcció. — Reparació. — Abonaments

Durruti (Unió), 17, entresol. Telèfon 1382

Secció esportiva

FUTBOL

La "Penya Rumba" i les J.E.R.E.C. actuaran diumenge a l'Avinguda de Catalunya

El partit que es presenta per a diumenge vinent, sembla agradarà als aficionats tarragonins, puix ambdós equips posen en ell l'entusiasme necessari per tal que aquest doni el que d'ell s'espera.

Les J.E.R.E.C., que en el seu debut contra l'Amateur del Casal aconseguiren un resultat honorós, presenta en el pròxim encontre un conjunt completament reformat, del qual hom hi té posades moltes confiança.

Els arrencaments seran els següents:

"Penya Rumba". — Cardona, Morera, Cucala, Vicente, arcia, Maluenda, Vidal, Ortunyo, Menéndez, Sardà i Vicenç.

J.E.R.E.C. — Carlos, Sant Miquel, March, Olivé, Mateu, Aiguadé, Godall, Salvà, Díaz, X i X.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entresol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

EL TORNEIG LLIGA CATALANA

Decididament s'inicien el diumenge les eliminatòries per a la Lliga Catalana. Aquestes eliminatòries es jugaran en tres diumenges consecutius, a partit únic i en camp neutral, d'acord amb l'estructura que en el seu dia publicàvem.

Dimarts va tenir lloc el sorteig dels partits eliminatòris, sorteig que va donar el resultat següent:

Primera jornada

Europa-Girona, camp Espanyol.
Gràcia-Martínenc, camp Sants.
Vic-Espanyol, camp Júpiter.
Granollers-Horta, camp Avenç.
Terrassa-Sabadell, c. Martínenc.
Carmel-Iuro, camp Europa).

Segona jornada

Gràcia-Girona, camp Sants.
Martínenc-Europa, camp Júpiter.
Granollers-Espanyol, c. Europa.
Horta-Vic, camp Avenç.
Carmel-Sabadell, camp Espanyol.
Iuro-Terrassa, (a designar).

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona